

bekendt, har der længe været ført Forhandlinger mellem Sukkerroedyrkerne og henholdsvis Fabrikkerne, den overordentlige Kommission og Indenrigsministeriet om en Ordning for næste Aar, idet man fra alle Sider var af den Opfattelse, at en fast Ordning endnu næste Aar vilde være ønskelig. Ministeriet er gaaet til denne Forhandling dels gennem den overordentlige Kommission dels gennem Ministeriet selv ud fra Ønsket om fremdeles at kunne ordne Forholdene saaledes, at man kunne byde Forbrugerne her i Landet en lavere Pris for Husholdningssukkeret, uden at det skulde betyde nogen Byrde for Statskassen. Forhandlingen med Sukkerroedyrkerne har taget lang Tid og har været ret vanskelig. Den er flere Gange strandet i den overordentlige Kommission og i Fabrikkerne, men til sidst er der ved Forhandlinger mellem Sukkerroedyrkerne og mig opnaaet en Overenskomst under Forbehold af Rigsdagens Tilslutning. Et Lovforslag om Sukkerordningen vil derfor være nødvendigt, men da dette Forslag ikke vil kunne fremmes paa denne Side af Paaske, og det vil være nødvendigt, at Sukkerroedyrkerne er klare over, om den Overenskomst, der er sluttet, kan vente Rigsdagens Tilslutning, har jeg tilladt mig i Gaar at forelægge Overenskomsten for Partierne gennem deres Formænd i Folketinget, idet jeg henstillede til dem, om de ogsaa vilde forelægge det for de vedkommende Partiers Landstingsformænd for gennem en Udtalelse af disse at erfare, om Tilslutningen kan gives. Jeg skal siden meddele de Svar, jeg har faaet, og som alle gaar ud paa Tilslutning, idet der er Bemærkninger at knytte til et Par af Svarene; men først skal jeg nævne Overenskomsten. Overenskomsten gaar for det første ud paa, at der sikres Sukkerroedyrkerne 6 Kr. pr. hkg Roer som Grundpris. Endvidere sikres der dem Tantième, der fastsættes saaledes: Af Sukkerproduktionen mellem 124 Mill. kg og 133 Mill. kg Konsumsukker tilstaaes der Sukkerroedyrkerne hele det Netto-Merbeløb, der opnaas ved Eksport af Sukker udover, hvad Staten overtager Sukkeret til fra Fabrikkerne. Saafremt en Sukkerproduktion af 133 Mill. kg ikke naas, nedsættes de 124 Millioner kg med samme Kvantum, som mangler

heri, dog ikke under 118 Millioner kg. Det vil sige, at Sukkerroedyrkerne skulde have det Netto-Merbeløb, der opnaas ved Eksport af Sukker af i alt 9 Millioner kg under Forudsætning af, at Produktionen skulde blive mindre end 133 Millioner kg; hvis den eventuelt skulde gaa ned til 127 Mill. kg, opretholdes dog stadig den fulde Tantième for 9 Mill. kg. Hvis den synker under 127 Mill. kg, vil derimod Tantièmen kun løbe for det Kvantum, som eksporteres udover 118 Mill. kg. Synderlig Udsigt til en saadan Formindskelse af Produktionen tør jeg haabe der ikke er. Produktionen ansaaes i Aar til mindst 142 Mill. kg; som man vil se, er der her meget at løbe paa. Endvidere tilskrives der Sukkerroedyrkerne en Tantième ogsaa af det, som Produktionen maatte overstige 133 Mill. kg. Det er formuleret paa følgende Maade: „Saafremt Produktionen overstiger 133 Mill. kg, faar Sukkerroedyrkerne for, hvad der ligger derud over, $\frac{1}{4}$ af den Merpris, der opnaas ved Eksportsalg“ — altsaa 25 pCt. af dette Overskud. Det siges saa videre: „Den Overtagelsespris, der bliver at lægge til Grund ved Beregningen af ovennævnte Merbeløb, bliver den, hvori Sukkeret vilde staa Staten, saafremt Sukkerfabrikkerne sikredes samme Nettooverskud for 1920—21, som de vilde opnaa ved at overføre Ordningen for 1919—20 paa dette Aar“ — altsaa det indeværende Aars Ordning tænkes overført paa næste Aar, og herom forhandles der for Tiden med Fabrikkerne med Udsigt til Resultat. „Den Eksportpris, ud fra hvilken det Sukkerroedyrkerne i Henhold til ovenstaaende tilstaaede Beløb beregnes, bliver Gennemsnitssalgsprisen for alt eksporteret Sukker af Høst 1920“. Det er klart, at Sukkeret kan eksporteres til forskellige Priser; det er i Aar eksporteret til forskellige Priser, 160, 170, 180 Øre, og det kan ogsaa tænkes at blive Tilfældet næste Aar. Det er en Selvfølge, at ikke de enkelte tilfældige Kvaliteter, men Gennemsnittet af det hele maa være bestemmende. — Endvidere hedder det: „Forsaaavidt Jernbanefragten inden Roekampagnens Afslutning maatte stige, skal der efter Forhandling med Roedyrkernes Organisation ydes Erstatning for den gennem Fragtstigningen opstaaede Merudgift for